

Κοινοβουλευτική Ομάδα

Λεωφ. Ηρακλείου 145, 14231 ΝΕΑ ΙΩΝΙΑ,
τηλ.: 2102592213, 2102592105, 2102592258, fax: 2102592097
e-mail: ko@vouli.kke.gr, http://www.kke.gr
Γραφεία Βουλής: 2103703168, 2103708169, fax: 2103707410

ΕΠΙΣΤΗΜΗ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΟΥ ΕΛΕΓΧΟΥ

Πρωτ. ΕΡΩΤΗΣΕΩΝ

1194
4-9-18

ΕΡΩΤΗΣΗ

Προς τους Υπουργούς Παιδείας, Έρευνας και Θρησκευμάτων και Υγείας

Θέμα: Σοβαρά προβλήματα στην Ειδική Αγωγή.

Η πολιτική των περικοπών και των ιδιωτικοποιήσεων στην Ειδική Αγωγή σε συνδυασμό με την τεράστια έλλειψη δημόσιων Δομών Ειδικής Αγωγής, φορτώνει όλο και περισσότερα βάρη στις οικογένειες των παιδιών με αναπηρία και μαθησιακές δυσκολίες, ιδιαίτερα από τα φτωχά λαϊκά στρώματα.

Οι δημόσιες Δομές Ειδικής Αγωγής είναι ελάχιστες και υποστελεχωμένες, με τραγικές συνέπειες για τα ίδια τα παιδιά και τις οικογένειές τους, καλύπτουν ένα πολύ περιορισμένο αριθμό παιδιών. Το μεγαλύτερο μέρος των οικογενειών εξαναγκάζεται να πληρώνουν είτε εξ' ολοκλήρου, είτε συμπληρωματικά, στον παντός είδους, επιχειρηματικό τομέα για υπηρεσίες Ειδικής Αγωγής, που επιστημονικά είναι αναγκαίες, αλλά δεν αποζημιώνονται ούτε από το κράτος ούτε από τον ΕΟΠΥΥ.

Η σημερινή κυβέρνηση, αλλά και οι προηγούμενες, τα τελευταία χρόνια, συστηματικά εφαρμόζουν πολιτική που «αποθεώνει» την ατομική ευθύνη της οικογένειας για την ανάγκη της Ειδικής Αγωγής των παιδιών της, προωθώντας έτσι την κατεύθυνση της ΕΕ και του κεφαλαίου για το φόρτωμα του κόστους στην ίδια την οικογένεια και την ενίσχυση της επιχειρηματικής δράσης στην Ειδική Αγωγή. Στη βάση αυτή, κόβουν θεραπείες των παιδιών, μειώνουν την κρατική χρηματοδότηση του ΕΟΠΥΥ, υποβαθμίζουν και συκοφαντούν το δημόσιο ειδικό σχολείο, πασχίζουν να το κλείσουν, προβάλλουν την ένταξη στο κοινό (τυπικό) σχολείο ως τη δήθεν πλέον εκσυγχρονισμένη παρέμβαση για τον αποστιγματισμό της αναπηρίας και την περαιτέρω κοινωνική ένταξη, ενώ σπρώχνουν τους γονείς και τα παιδιά, ως πελάτες στα ιδιωτικά κέντρα. Πραγματική ένταξη, όμως, του παιδιού, μπορεί να υπάρξει μόνο όταν εκπαιδευτεί με τα σύγχρονα επιστημονικά δεδομένα, για να ενταχθεί κοινωνικά και πρώτα από όλα στην παραγωγή, βεβαίως με ευθύνη του κράτους και συγκεκριμένα μέτρα.

Με το νέο κινονισμό του ΕΟΠΥΥ, το γνωστό ΕΚΠΥ, μειώθηκαν παραπέρα οι θεραπείες που καλύπτονται από τον ΕΟΠΥΥ, ενώ επιβλήθηκε συμμετοχή στις πληρωμές για μια σειρά θεραπείες στον ιδιωτικό τομέα που υποχρεώνονται να απευθύνονται οι οικογένειες, λόγω των τεράστιων ελλείψεων στο δημόσιο τομέα, καθιστώντας στην πράξη «άδαιο πουκάμισο» ακόμα και αυτά που προβλέπονται από τον κανονισμό παροχών. Το δήθεν ενδιαφέρον της Κυβέρνησης για τα παιδιά απλά αποτυπώνεται στο «μαχαίρι» που έπεσε στις πιστώσεις του ΕΟΠΥΥ, και όχι μόνον, για τη Ειδική Αγωγή που, από τα έτσι κι αλλιώς ανεπαρκή 110 εκατομμύρια, περιορίστηκαν σε 60 εκατομμύρια. Χρηματοδότηση όχι με βάση τις ανάγκες που υπάρχουν, αλλά πόσες από αυτές «χωράνε» από τα ψίχουλα που περισσεύουν, μετά την παντός είδους στήριξη του κράτους προς τους επιχειρηματικούς ομίλους με φοροαπαλλαγές, διαγραφή χρεών και με ζεστό χρήμα. Συνέπεια αυτής της κατάστασης είναι, πολλά παιδιά να σταματήσουν τις θεραπείες τους, ή να τις κάνουν πλημμελώς. Με τη δημοσίευση του πορίσματος της «επιστημονικής επιτροπής» του ΕΟΠΥΥ για την Ειδική Αγωγή, με δηλώσεις εκπροσώπων της κυβέρνησης, επιβεβαιώθηκε με τον πιο δημόσιο τρόπο, ότι η γνωστή «λειτουργικότητα» αποτελεί το «όχημα» όχι μόνο για τις παραπέρα περικοπή επιδομάτων και συντάξεων αναπηρίας, αλλά και για την πρόσθετη περικοπή του είδους και του αριθμού των θεραπειών Ειδικής Αγωγής που θα συμμετέχει στην αποζημίωσή τους ο ΕΟΠΥΥ. Λες και το μορφωτικό επίπεδο της οικογένειας, η οικονομική της κατάσταση, τα περιουσιακά στοιχεία του ασφαλισμένου, θα πρέπει να είναι κριτήριο για το τι θεραπείες πρέπει να κάνει το παιδί και όχι η φύση της αναπηρίας και το τι η επιστήμη επιβάλλει.

Σήμερα, με βάση τα δημοσιευμένα στοιχεία, στις δημόσιες Δομές Ειδικής Αγωγής πηγαίνουν το πολύ 15.000 παιδιά, ενώ στα διάφορα ιδιωτικά κέντρα κάνουν θεραπείες, με βάση τις ανακοινώσεις των επιχειρηματιών του χώρου, 40.000 με 50.000 παιδιά. Βεβαίως, τα περισσότερα από τα παιδιά που πηγαίνουν στα δημόσια ειδικά, πάνε για θεραπείες και στα ιδιωτικά το απίγευμα, λόγω των τεράστιων ελλείψεων προσωπικού. Για παράδειγμα, ένας λογοθεραπευτής ή εργοθεραπευτής πόσες συνεδρίες και τι θεραπείες μπορεί να κάνει σε κάθε παιδί όταν στο δημόσιο ειδικό σχολείο φοιτούν 50, 60 και σε κάποιες περιπτώσεις ξεπερνούν τα 120 παιδιά;

Ταυτόχρονα, το δημόσιο ειδικό σχολείο δέχεται διαδοχικά χτυπήματα τα τελευταία χρόνια. Αφού αποχαρκτηρίστηκε ως τέτοιο, μετατράπηκε σε κέντρο στήριξης, ενώ με την τελευταία τροπολογία του Υπουργείου Παιδείας, έχασε και το μοναδικό επιστημονικό και τευθυντήριο κέντρο – έστω με τον τρόπο που λειτουργούσε – για το ίδιο το παιδί και την οικογένεια, μετά την κατάργηση των ΚΕΔΔΥ. Το ίδιο το παιδί, από εδώ και πέρα, θα πρέπει να εγγράφεται και να παρακολουθεί πρώτα το δημόσιο τυπικό σχολείο, και αφού περάσει πολύτιμος χρόνος, θα πρέπει να παραπεμφθεί, εφόσον κριθεί αναγκαίο, για να γίνει η λεγόμενη έιθεση αξιολόγησης, από τα ΚΕΣΥ, που αντικατέστησαν τα ΚΕΔΔΥ, που θα έχουν περιορισμένη σύνθεση και πολλές άλλες αρμοδιότητες.

Προκαλούσ και προκαλεί η Κυβέρνηση με το να κομπάζει στην αρχή κάθε σχολικής χρονιάς, φοβόμαστε το ίδιο θα κάνει και φέτος, για το ότι τα ειδικά σχολεία ανοίγουν κανονικά. Όταν φτάνει ο Δεκέμβρης και δεν υπάρχει κανονικό ωράριο, όταν μέχρι το Γενάρη και Φλεβάρη ακόμα καταφτάνει και αυτό το ελλιπές προσωπικό στα σχολεία, ενώ δεν έχουν καλυφθεί όλα τα παιδιά, από τα δρομολγια του ιδιωτικοποιημένου συστήματος μεταφοράς. Την ίδια στιγμή πάνω από το 80% των εργαζόμενων, ειδικού εκπαιδευτικού επιστημονικού και βοηθητικού προσωπικού, είναι αναπληρωτές και συμβασιούχοι. Εργαζόμενοι που δουλεύουν και ζουν μέσα στην ανασφάλεια, που δεν ξέρουν πού θα είναι αύριο, ενώ θα πρέπει να ανταποκριθούν, σε αυτές τις συνθήκες, στις ανάγκες του παιδιού, που χρειάζεται κατάθεση ψυχής και μεράκι.

Η παράλληλη στήριξη, που τόσο είχαν διαφημίσει και παραπληροφόρησει τους γονείς, σαν το μόνο φάρμακο για τον αποστιγματισμό, κατάντησε στην πλειοψηφία των περιπτώσεων, να καλύπτεται από τις τσέπες των γονιών, ενώ η δημόσια παράλληλη, όταν εγκρίνεται, στις περισσότερες των περιπτώσεων, αφορά σ' έναν εκπαιδευτικό που καλείται να καλύψει 2, 3 και 4 παιδιά και μάλιστα σε διαφορετικά σχολεία.

Αυτά είναι τα αποτελέσματα μιας πολιτικής, της λειτουργίας του ίδιου του συστήματος, του καπιταλισμού, που θεωρεί ως κινητήρια δύναμη της κοινωνίας το κέρδος, την επιχειρηματικότητα. Μιας πολιτικής που από τη μια πλευρά αντιμετωπίζει τον ανάπηρο ως κόστος για το κράτος και από την άλλη τις ανάγκες του ως επικερδές εμπόρευμα του αναπτυσσόμενου επιχειρηματικού τομέα (ειδικά τεχνολογικά βοηθήματα, φύλαξη, φροντίδα κτλ.)

ΕΡΩΤΩΝΤΑΙ οι κ.κ. Υπουργοί τι μέτρα προτίθενται να πάρουν ώστε:

1. Να υπάρξει γενναία χρηματοδότηση του ΕΟΠΥΥ από τον κρατικό προϋπολογισμό, για να καλυφθούν / 100% δωρεάν όλες οι αναγκαίες θεραπείες των παιδιών με αναπηρία και μαθησιακές δυσκολίες και συνολικότερα να αναλάβει 100% το κράτος το κόστος, για τις ανάγκες εκπαίδευσης και αποκατάστασης αυτών των παιδιών.
2. Να ανοίξουν κανονικά όλα τα δημόσια ειδικά σχολεία και τα τμήματα ένταξης, πλήρως στελεχωμένα από την πρώτη μέρα, και να είναι στη θέση του όλο το αναγκαίο προσωπικό για την παράλληλη στήριξη, με κάλυψη του κόστους 100% από το κράτος. Ταυτόχρονα να εξασφαλιστεί από την πρώτη μέρα η μεταφορά όλων ανεξαιρέτως των παιδιών, με δημόσιο σύστημα μεταφοράς.
3. Να προσληφθούν και να μονιμοποιηθούν όλοι οι αναπληρωτές και συμβασιούχοι εκπαιδευτικοί Ειδικής Αγωγής, το ειδικό επιστημονικό και βοηθητικό προσωπικό.
4. Την ίδρυση πανελλαδικά σύγχρονων δημόσιων Δομών, επαρκώς στελεχωμένων και εξοπλισμένων, με πλήρεις και απολύτως δωρεάν υπηρεσίες σε όλα τα επίπεδα.

Οι βουλευτές

Γιάννης Γκιόκας

Γιάννης Δελής

Λιάνα Κανέλλη

Χρήστος Κατσώτης

Νίκος Καραθανασόπουλος

Γιώργος Λαμπρούλης

Διαμάντω Μανωλάκου

Νίκος Μωραΐτης

Μανώλης Συντυχάκης